

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ο ΠΑΡΑ ΤΩ ΑΡΕΙΩ ΠΑΓΩ
ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ

Αριθ. πρωτ. Γνωμ. 9

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ἰουνίου 1969

Κύριον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργόν

Ἐν τὰ ὕθ α

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμὸν
60099 τῆς ΙΙ/6/1969 Ὑμετέρῃ ἐγγράφῳ ἐρω-
τήματος, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσω Ὑμῖν
τ' ἀκόλουθα:

Ἐκ τῆς ἀλληλουχίας τῶν εἰδικῶν δια-
τάξεων τῶν ἀρθρῶν 495 ἕως 510 τοῦ Κώδικος
Πολιτικῆς Δικονομίας, δι' ὧν ἐρρυθμίσθησαν
ἀπὸ τε δικονομικῆς καὶ οὐσιαστικῆς πλευ-
ρᾶς κατὰ τρόπον ἐν πολλοῖς διάφορον τοῦ
ὑπὸ τοῦ Ἀστ. Κώδικος προβλεπομένου, τὰ
τῆς δικαστικῆς διανομῆς πάσης κοινῆς πε-
ριουσίας, ἀσέτως τῆς νομικῆς σχέσεως, ἐξ
ἧς αὕτη προέρχεται, τοῦτέστιν εἴτε αὕτη
εἶναι κοινοπραξία κατὰ τ' ἀρθρα 785 ἐπ.
τοῦ Ἀστ. Κώδικος, εἴτε ἐταιρεία ὁπότε κα-
τὰ τὸ ἀρθρον 782 αὐτοῦ, ἡ διανομὴ χωρεῖ
μετὰ τὴν λύσιν τῆς ἐταιρείας, τὴν ἐξόφλη-
σιν τῶν χρεῶν καὶ τὴν ἐπιστροφήν τῶν εἰσ-
φορῶν των εἰς τοὺς ἐταίρους, κατὰ τὸν λό-
γον τῆς ἐταιρικῆς ἐκάστου μερίδος, εἴτε
κοινή κληρονομικὴ περιουσία, κατὰ τ' ἀρθρα
1884 καὶ 1887, δέν καταλείπεται κατ' ἐμέ

ἀμφιβολία τις, ὅτι ἡ ἐφαρμογή τῆς διατάξεως τῆς Ἰης
παραγράφου τοῦ ἄρθρου 500 τοῦ Κώδικος τῆς Πολιτι-
κῆς Δικονομίας, δι' ἧς παρεσχέθη εἰς τό δικαστήριον
τῆς διανομῆς ἡ δυνατότης, εἰς τήν περίπτωσιν, καθ'
ἣν ἐν τῇ διανεμητέᾳ περιουσίᾳ ὑπάρχει τις τῶν ἐν-
δεικτικῶς ἐν αὐτῇ ἀναφερομένων ἐμπορικῶν, βιομηχα-
νικῶν, βιοτεχνικῶν, μεταλλευτικῶν, γεωργικῶν, πτηνο-
τροφικῶν καί ἐν γένει ἀποτελουσῶν οἰκονομικόν
σύνολον ἐπιχειρήσεων, νά ἐπιδικάσῃ εἰς τόν αἰτοῦν-
τα κοινωνόν, ταύτην ὀλόκληρον, ἐπί καταβολῇ χρημα-
τικῆς ποσότητος ἴσου μέ τήν ἀγοραίαν ἀξίαν ταύτης,
καθοριζομένην, κατά τήν παρ. 2 τοῦ προηγουμένου
ἄρθρου 499 ἐκ τοῦ χρόνου τοῦ ὑπό τοῦ Δικαστηρίου
καθορισμοῦ τῶν ἀνηκόντων εἰς τοῦς κοινωνοῦς μερῶν
ἐπί τῶν διανεμητέων ἀντικειμένων τελεῖ ὑπό τήν
ἀναγκασίαν προϋπόθεσιν, τῆς ἀσκήσεως παρά τινων ἐ-
κ τούτων ἀγωγῆς περί διανομῆς, τῆς ἐκκρεμότητος
ταύτης, καί τῆς ὑποβολῆς τῆς περί ἐπιδικάσεως τῆς
ἐπιχειρήσεως αἰτήσεως, τό βραδύτερον μέχρι τοῦ
πέρατος τῆς πρώτης συζητήσεως, ἐν ἴπιον τοῦ Εἰση-
γητοῦ ἢ τοῦ Δικαστηρίου, ὡς ρητῶς ἀφιοῖ ἡ δευτέρα
παράγραφος τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου. Ἡ διάταξις αὕτη εὐ-
ρίσκειται ἐν ἀρμονίᾳ πρὸς τά ἐν ταῖς προηγουμένοις
ἄρθροις τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου ὀριζόμενα καί σκοπόν
ἔχει, ὅπως διευκολύνῃ τό δικαστήριον, ὅπως κατά
πόν προσδιορισμόν τῶν ἀνηκόντων εἰς τοῦς κοινω-
νοῦς μερῶν ἐπί τῶν διανεμητέων, κρίνῃ ἂν ἡ αὐτου-
σία διανομή τούτων εἶναι ἢ μή δυνατή ἢ συμφέρουσα
διὰ τοῦς κοινωνοῦς, καί διατάξῃ ἀπόδειξιν περί
τῆς ἀξίας τῶν διανεμητέων, ἐν οἷς ἐνδεχομένως καί
ἡ κοινῇ ἐπιχείρησις, ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ. -

Χρῆς

“Ετερον στάδιον δίκης προγενέστερον καί
δή πρό τῆς ἀσκήσεως τῆς ἀγωγῆς περί διανομῆς,
ἢ μεταγενέστερον τῆς πρώτης ἐπ’ ἀκροατηρίου συ-
ζητήσεως ταύτης, ἵνα υποβληθῆ ἢ περί ἐπιδικάσε-
ω, τῆς κοινῆς ἐπιχειρήσεως αἴτησις, δέν ὑφίστα-
ται. Ἐξ ἄλλου δέν παρέχεται ὑπ’ ἄλλης τινος δια-
τάξεως εἰς τόν κοινών ἢ εὐχέρεια, ἵνα δι’ αὐτο-
τελοῦς αἰτήσεως υποβαλλομένης εἰς τό δικαστή-
ριον, πρό τῆς ἐγέριως τῆς περί διανομῆς ἀγωγῆς,
εἴτε καθ’ ὄ διάστημα διαρκεῖ κοινοπραξία, εἴτε
εἰδικῶς ἐπί ἐταιρείας, μετά τήν λύσιν ταύτης
καί πρό τῆς διανομῆς, ζητήσῃ τήν ἐπιδίκασιν αὐτῆ
τῆς ἐπιχειρήσεως, ὡς φαίνεται ὑποστηρίζουσα ἢ ἐν
τῷ ὑμετέρῳ ἐγγράφῳ ἀναφερομένη περί τῆς ἐννοίας
τῆς 2ας τοῦ ἄρθρου 500 ἀποφαι.

Ἐξ ἄλλου ἡ νομοθετική ρύθμισις τοῦ ζητή-
ματος τούτου, πρός τόν σκοπόν τῆς παροχῆς δι-
καιώματος, εἰς τόν ἐκ τῶν κοινωνῶν ἐπιθυμοῦντα,
νά διατηρήσῃ τήν κοινήν ἐπιχείρησιν, ὅπως ἐγέ-
ρη, περί τούτου, μετά τήν λύσιν τῆς ἐταιρείας
καί πρό πάσης ἐγέριως τῆς περί διανομῆς ἀγωγῆς,
φρονῶ, ὅτι δέν πρόκειται νά ἔχη πρακτικόν τι ἀ-
ποτέλεσμα, λαμβανομένου ὑπ’ ὄψιν, ὅτι καί ἐν τῇ
δίκῃ ταύτῃ θά εἶναι ὑποχρεωτική ἢ συμμετοχή
πάντων τῶν κοινωνῶν, τ’ αὐτά ζητήματα, αἶα καί
ἐν τῇ δίκῃ περί διανομῆς θ’ ἀνακύψουν καί αἱ
αὐταί ἀποδείξεις, περί τῶν ἐκατέρωθεν ἐκ τῆς
ἐταιρικῆς σχέσεως ἀξιώσεων καί ἀνταξιώσεων τῶν
ἐταίρων καί τῆς ἀξίως τῶν ἐταιρικῶν ἀντικειμέ-
νων, θά παραστῇ ἀνάγκη, ὅπως διαταχθοῦν.

Μετά τῆς προσηκούσης τιμῆς

Ο Εἰσαγγελεὺς

Β. Π. Σουζελ

Πάρισις
1924